

APARE SAPTAMANAL  
Sub Direcțiunea unui ComitetAbonament 120 lei la sate  
anual 150 „ orașe  
200 „ instituțiiREDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA  
TIP. „LUMINA” PIATRA-N.

## Lipsă de interes

Orașul nostru e bogat în fabrici, mezeii și cărciume, în cluburi politice și societăți fără rost: sărac însă în manifestări culturale. Inițiativa a luat-o Ateneul popular și Cesa Națională. Încercările însă sunt zădărnice, deoarece publicul orașului nostru boicotează toate manifestările culturale serioase cum ar fi șezătoarele literare sau conferințele.

Sunt orașe mai mici ca Piatra-N. de exemplu Suceava sau micul Dorohoi, care lucrează mai mult pe tărâmul cultural: citim despre șezători și alte manifestări culturale, pornite din sânul intelectualilor de acolo și mai ales sprijinite de o blic. Sunt sate în Ardeal unde se interesează publicul mai mult de chestiuni de ordin cultural decât la noi.

La noi sălile conferințelor sunt goale și conferențiarul e sil să vorbească în fața scaunelor goale. Iată un astfel de spectacol am avut Duminică trecută, când la o șezătoare a Casei Naționale n-au fost decât 8 persoane adulte, iar restul elevi și eleve. Cu toate acestea conferința a fost anunțată la timp și destul de interesantă; sala însă a fost goală atunci când restaurantele, sălile de cinema și cluburile politice au fost pline.

Să nu așteptăm conferențieri străini, căzuți din cersau uriași titani ai gândirii. Și în orașul nostru se vor găsi oameni ca să țină o conferință bine pregătită și să completeze cunoștințele noastre vagi și unilaterale. Un profesor va vorbi despre cultura societății interesant, un magistrat sau avocat despre avantajele și dezavantajele unificării legilor, cu care medic despre progresul radioterapiei în domeniul medicinei, un militar despre înfrângerea războiului modern. Nu crește că am putea câștiga foarte mult, sau se crede fiecare dintre noi, un „divus in universalibus”?

Cultura noastră e cât se poate de unilaterală și superficială și aceasta e adevărata cauză a deschișurii noastre sufletești.

Socrate, cel mai înțelept în tre cei 7 înțelepți ai Atenei, a spus odată: „Știu, că nu știu nimic”. Ce am trebui să zicem noi? Penă și profesorul, poate în-ăta ceva nou dela elev. Ideile se formează spontan. Explicând elevilor din clasa VII, sau dacă nu mă înșel chiar a III, cum a fost construită cetatea Neamțului de cavalerii teutoni și după părerea mai recentă că ar fi fost zidită deprimii domni moldoveni pentru a se apăra de năvălirea Ungurilor, doarece întrebările principale sunt îndreptate spre viș și nu est, mi-a răspuns un elev că ar fi putut fi o cetate teutonă veche, adaptată nevoilor moldovenesci. Fiecare va zice că e un lucru firesc: să nu pășim însă ca cel cu oul lui Columb. Am rămas cu o cunoștință în plus, câștigată dela un elev.

Manifestările culturale, nu se fac de dragul unei comerțiazări, ci de dragul culturii și a răspândirii ei.

AL. GRIGOROVICI

## „Cu gândul la cele veșnice”

Titlul acesta e luat dintr-o revistă pe care puțini o mai citesc, azi: Duminica Poporului, a profesorului universitar Simion Mehedinți.

Imi cade în mână, arareori. Însă, când imi cade, o citesc totuși, de la început până la sfârșit. Este scrisă, în întregime, în cel mai adevărat și mai ales graiu al poporului.

Dei sunt, însă, scrierile acestei reviste, care mă interesează în deosebi: E profesorul Mehedinți, pe care l-am auzit, adeseori, facultativ, la universitate, deși studiile mele nu aveau nimica de a face cu știința Geografică; și, e harnicul, liniștitul și prietenosul avocat, din târgul nostru — Vasile C. Șoarec.

Titlul de mai sus e al d-sale. Meditativ — d-l Șoarec — se gândește la poziția minunată ce și-a câștigat-o Omul, pe pământ, în scurgerea veacurilor, datorită minții, gândului și scântecii divine din sufletul său.

Ajuns aproape săpănitor al Naturii și Rege al ființelor pămăntene, Omul, încă din cele mai vechi timpuri, nu a uitat o clipă să-și îndrepte admirația către Dumnezeu — Atotputernicul.

„Vremurile de azi, cu slăbiciunile ce au pângărit de istov sufletul omenesc al acelor ce pun în primul rând nevoile trupesti, le întunecă dreapta judecată și-i scoboara în rândul victărilor ne-cuvântătoare”.

Dreptate? Smerenie? Căință? Umilință? Rușine? Noblete de suflet?

Intrași într-o biserică — locul de reculegere de totdeauna al omului — și vă veți isbi de Desertăciune, de Sgomot. „De — cum prea bine zice d-l Șoarec — de chipurile sulemenite și împopțate ale celor ce vin la Biserică, să-și arate bogăția, îmbrăcămintea, giuvaericele...”.

Acesta este orașul. Și aceștia-s locuitorii lui.

Scărbit — d-l Șoarec — o ia într-o Duminică, Peste-Vale. Acolo e liniște și singurătate. Călugăria și exhibiția sezonului a trecut odată cu vara care s'a dus. Involuntar, de-a ajunge la Schitul Doamna — nici doi kilometri de centru.

Istoria: Inceputurile vieții călugărești de peste o sută de ani. Piatra depe mormântul părintelui Mitrofan. Stăpânirea moșiei, pe care e zidită mănăstirea, a gre-

cilor Kazachis. Stăpânirea și dania noilor proprietari ai moșiei — soții Costinescu. Situația ei de azi: o bisericuță de sat, aproape pustie, unde se slujește de câteva ori pe an.

Și, d-l Șoarec, zice o vorbă mare: „Ce bine ar fi dacă bisericuța veche a schitului ar slui ca loc de închinăciune obștească, tuturor credincioșilor din satele apropiate și din târgul Pietrei. Omul, când vrea să se roage lui Dumnezeu, nestânjenit și nebagat de nimeni în seamă, caută un loc tănuț, unde un preot bătrân și cucernic să-i slujească de mijlocitor către Domnul”.

Ce bine ar fi! Și d-l Șoarec dă imediat și soluția: Să rugăm pe d-na Adina Emil Costinescu să facă danie, bisericii, o parte din livada din jurul schitului și, să intervenim — toți (!) cetățenii orașului și cei ai satelor vecine (aceștia da!) — la înalt Prea Sfinșitul Mitropolit al Moldovei, să trimită schitului patru călugări — câte unul dela Bistrița, Neamț, Secu și Herața.

Ce bine ar fi, d-le avocat Șoarec! Dar care cine te va auzi?

Constantin Turcu

## SĂRACU COGĂLNICEANU...

Orașul nostru avea odată în amăritul său „centru” o statuie frumoasă, amintind un om cum nu mai este astăzi altul. Stătea în coasta Primăriei, cu ochii aliniți spre clubul „Tinerimii” cărui îi făcea un gest energic ca indexul mîinii drepte. În jurul lui lăiau trăsurile și mașinile de piață, ciuntindu-i soclul, ca o sfidare pentru marea chipului celui care, odată, fusese așa de strîns legat de destinele țării, ca sfetnic domnesc. Acum trăsurile, mașinile și căniile... stropiau cu murdărie piedestalul pe cari l-au ridicat faptele lui.

A fost o vreme cînd oamenii cu bun simț s'au gîndit să deie statuii un loc mai ferit de demnitate ce se desfășura în jurul bronzului etern. L-au îmbrăcat în cămășă de seacă, i-au pus streangul în gât și, după două zile de sărbătoare, în care timp a stat în legănarea cîntului de vară, lipsit de suportul piedestalului dărmat — l-au culcat

într-o cotliugă de cărat gunoaie primăriei și i-au oferit azil într-una din surile pompierei.

Între timp administrația s'a schimbat; pietrele soclului, cioplite lenș vreme de trei luni, cerșesc de jăluri zarzavagiilor și-i precupeșc marfa sub pereții primăriei; iar Cogălniceanu doarme în șura pompierei, cu coatele învelite în vata termogenă a sacilor cu paie, pe cînd indexul mîinii drepte, uitînd o clipă clubul „Tinerimii”, imploră cerulul îndurarea care să-l scoată din jalnic — de — comica-i postură.

Administrația de azi a primăriei noastre, care are în frunte oameni cu multe gînduri... ar fi trebuit să dea ascultare, ea mai întâi, chemării acesteia. Nu s'a făcut nimic pînă acum și nu știm de ce. Credem că montarea la loc a statuii lui Cogălniceanu n'ar costa nici a zecea parte cît costă o experiență de pavaj făcută la vremile acestea

pe malul Cuediului.

Să nu uite domnii dela Primărie, că au și altă obligație, morală. Doi dintre ei au fost, — vremelnic e drept, — și profesori; ba chiar ar dori mult să mai fie. Și e urât ca doi oameni cu griji de educatori ai tinerimii să dea dovadă de altă rea voință față de amintirea acelor cărora înaintășii le-au dat mai multă considerație decît le o acordă d-lor astăzi.

Și apoi, cine știe? Dacă cumva, după oblăduirea pîrintească ce dau comunitii, urmașilor le va da în minte să-i eternizeze în vreo statuie, — nu credem că le-ar plăcea să steie în grajdul pompierei. Înlășurați în cămășă de forță a sacilor termogeni, aplicați pe coaste, iar soclul de piatră să le fie răvășit printre zarzavaturi și udat de cîini ca... într-un sat fără cîini.

A. A. ROTUNDU

## Thomas Alva Edison

de N. BORSȘ profesor

Un mare geam al omenirii, în domeniul tehnicii — americanul Thomas Alva Edison, care a jumatate de veac a incendiat privirea lumii asupra sa — a murit zilele acestea, la 18 Octombrie, în locuința sa din West Orange, statul New-Jersey. În lupta cu natura el a smulge minie foarte numeroase și foarte prețioase, cu a îndemănare proprie și cu o voință de titan. Precum Prometheus a smuls focul din cer, spre folosința omului, tot așa Edison a pus genului său în slujba marelui descoperiri, spre folosința tuturor semenilor. Treccrea prin viață a marelui inventator, înasemina o etapă memorabilă în istoria civilizației umane. Edison e dintre acei nemuritori cari pun în serviciul omenirii comori eterne, ce nu se pot aprecia și, de care le rămâne numele legat

pe veci. Cărțile noastre de știință îi poteneșc numele la locul cuvenit.

Cetim doar: lampa Edison, acumulator Edison, elect Edison, fonograf Edison, etc.

La literaturile internaționale o lume imensă...

Deanna Hoover, soția președintelui Statelor-Unite, a luat parte la amonștrarea lui de autonevabilă au urmat călul tenebru. Scara după ce întunerecul s'a lăsat și America a fost scaldată în valuri de lumină la un moment dat, toate lumpe s'au stins, în semn de doliu pentru marele dispărut. Stipendiu ce? pentru că lumina de secerie, ce irată lumina soarelui, este opera lui Edison — numit și regele lumini.

Viața lui Edison e plină de in-

vătămint; s'a născut în orașul Milan din statul Ohio, America de Nord. Tatăl său era Creitor. Descăluț dela școala primară unde a fost dat să învețe Edison, s'a dovedit a fi fost un prest observator și extrem de pripit, grăbina dușe a premoniții aprecieri netavorabile copilului Tem Alva Edison, în urma cărora a fost retras dela școală și pregătit în particular de mama sa. Toată viața a rămas un autodidact, îndatărînd înaintea recunoștința pentru instrucția primită. A învățat la școala lui. A lucrat de toate. De mic vindea zăă, anș, pastri; făcea experiențe de chimie, etc. Pe urmă a devenit ziarist, vînzîndu-și singur ziarul în trenuri, unde isi avea și tipografie proprie. A avut nenorocul să fie lovit peste urechi de o buclă de conductor dela cale ferată — pentru o imprudentă — și a rămas surd, toată viața.

Studiază telegrafia electrică și ajunge un telegrafist priceput. Rea-

## Cultură unilaterală

de Pr. M. Gavrilescu

Rătăciră aceasta spirituală a culturii moderne, izolând cugetarea de experiență, ne-a dat o lume întreagă de sofisti, ne-a pregătit lipsa unei rezonanțe spirituale mai adânci, ne-a adus aparența înțelepciunii, nu adevărul. Această rătăcire a fost combătută de Plato în lupta sa cu sofistii, iar Dosziewski a expus această structură spirituală în „Rascolnicoff”-ul său. Elevii din școalele noastre nu învață a-și prelucra experiența de toate zilele, a-și aplica cugetarea la problemele vieții personale. Copiii noștri își zidesc concepția lor despre viață numai pe temelia cărților, iar experiența lor personală stă îngropată în suflet! Izolarea cugetării de viață a produs viața modernă necugetată și cugetarea netrăită. Din cauza acestei culturi unilaterale, copiii sunt desorientați, concepțiile de viață ale profesorilor — retrași în orbita specifică obiectului lor — se ciocnesc în fața cugetării elevilor și deaceia am ajuns vremea ca elevii unci școale secundare să se gîndiască a se adresa lui Einstein, și să-l întrebe dacă prin știința și filosofia lui, a ajuns să descopere adevărul divin! Acuma îi răspund iubitului meu prieten, pentru cei care au văzut în studiul meu prea multă teorie: tocmai ca să ajung la această tristă constatare am făcut teorie analizînd toate cuvintele filosofice și sociale amintite. Și decc nu? Doar de cînd cu răspîndirea produselor industriale la sate, țărării noastre s'au desinteresat în mare parte de aptitudinile lor artistice, pentru că în schimbul materiilor prime nelucrate ei pot obține toată îmbrăcămintea de care au nevoie. Vînd pielea și lăna și cumpără stămburile și toate putregaiurile fabricilor.

Tot așa și cu copiii noștri, găsind ideile și noțiunile pregătite de cărți și profesori, ca dogme imutabile, s'au desvîlat să-și mai alcătuiască concepția lor proprie despre viața, din elementele fundamentale ale experienței. De aici generația lipsită de puterea de observație și viziune în cugetare. Concepția elevului: buchea cărții și „magister dixit”; idealul? diploma. Școalele secundare? fabrici de diplomați, care așteaptă totul de la gata — salar, situații, onoruri etc. și de aceia majoritatea cad în lupta pentru viață așa de rușinos prin fraude,

continuare în pag. 11-a

lizează un sistem de a transmite simultan mai multe depeșe pe același fir de linie „Sistemul multiplex”.

La 23 ani era vestit în toată America ca unul din cei mai rodnici inventatori ai timpului. Ajunge inginer electric la societatea „Western Union Company”, cu leafă fixă considerabilă.

La 1870 întemeiază un mare stabiliment pentru construcții de aparate electrice, unde erau ocupați 400 lucrători, cari primeau și o parte din produsul net al tuturor lucrărilor inventate. La 1878 a obținut brevetul pentru cea întâi mașină vorbitoare — fonograful Edison. Când fonograful fu pus în funcțiune, toți lucrătorii veniră în biroul lui Edison și începură să cânte și să joace, făcînd un sgemet asurzitor; un delir îi cuprinsese pe toți.

După aceasta își fixă atenția asupra lampii cu incandescență, care până aci era o curiozitate de laborator. El o aduse

continuare în pag. 11

## Cultură unilaterală

urmăre din pag. 1

exercherii, atenție etc., pentru că școala, dacă te depărtă de viață, acum viața cerându-și drepturile ei, se războiește pe generația nevătă, căzută victimă a culturii unilaterale. Ce deosebire între copilul școlii actuale și copilul din popor! Copilul din popor trece prin experiențe mult mai grele decât copilul de școală; și cunoaște mai bine tragedia vieții, din viața propriei sale familii și a vecinilor săi; și pune la încercare cugetarea în greutățile vieții sale mai mult de cât copiii altor clase. Fie că e lăsat singur acasă în timpul muncilor de vară, fie că e trimis să pășcă un cârlan sau o vită, fie că îndură greutățile muncii alături de părinții săi, în limitele puterilor sale. Așa se explică de ce, în acest cerc de viață plin de muncă prin propriile sale puteri, convingerea creștină lucrează cu o mai mare putere de rezistență, de cât în cercurile culturii unilaterale.

Acesta este înțelesul cuvintelor evanghelice: „Atunci s'a ridicat o femeie din popor strigând: „Feciorul este pântecul care te-a purtat și fetele ce ai supt!” (Luca XI 27).

Preot M. Gavri este

## De două ori zădărnice

Suntem informați că în jurul șefiei spitalului județean, se dau adevărate lupte. Luptele — și sunt două tabere care atacă acest post de comandă — se duc însă pe tema legalității. Că s'ar fi călcat de două ori legea, prin numirea ca șef al spitalului a d-lui dr. Ilfime.

De două ori zădărnice...

Întâi că d-l dr. Ilfime s'a dovedit a fi un neîntrecut gospodar, ce a schimbat, în așa scurt timp, radical interiorul și exteriorul spitalului nostru:

Apoi, că publicul orașului nostru — dat fiind faima de eminent chirurg a d-lui Ilfime — s'a pus în gardă, intervenind — fuă și rea d-lui Ilfime — la locurile în drept spre a nu se produce nici o schimbare.

## DENTISTICE

Într'una din zilele trecute, fiind la un dentist, am avut ocazia să constat unul din foarte numeroasele cazuri ce se petrec. O jărcă se văta de o măsea și cerea să i se scoată. Cum bani nu avea, oferă să-i plătească osteneala dentistului cu niște găște, pe care le avea în căruță. Invoiala nu se făcu, pentru că dentistul cerea plata în bani nu cu găște; cu care zice că nu are ce face. Arta de dentist cere cheltuieli și trudă; și gratis nu se putea oferi. Tăranca plecă, vălându-se, întâi să-și vândă găștele — de va putea — și apoi să-și scoată măseaua.

## Thomas Alva Edison

urmăre din pag. 1

într-o așa perfecționare, încât localitatea Menlo-Park, deveni luminată cu electricitate.

Mii de oameni veniră, din împrejurimi, ca să vadă cu ochii lor miracolul. Trenuri speciale se formau pentru a aduce mulțimea de ingineri, profesori, oameni de știință, financieri, particulari — tei veniți să admire noul soare fabricat de Edison, care, imitând pe Dumnezeu, a zis și s'a făcut lumină.

La 1881 se făcu o expoziție de electricitate la Paris. Aci veniți reprezentanți ai celebrului american și instalărilor mașini cu aburi, dinamuri, lămpi, comutatoari speciali, candelabre, becuri, contori electrice — toate acestea bine crândeuite și puțin costisitoare, Edison este contestabil creatorul lumii electrice.

Urmăzări apoi o serie de descoperiri cari pun bazele cinematografului actual.

## Remiscentă

Primăvara aceea se ivise timpurie. Pământul miroase proaspăt, de sub zăpada topită. Ici colo câte un lirice de iarbă verde exploză discret temperatura încălzită de soarele blând. Cite o gînganie, trezită la o nouă viață, mișca labele, urcându-se pe o oșteală dela gard. Iar Tărcuș începuse a simți și el că blana-i flocoasă a început să nu mai fie de trebuință. Drept care se întinsese pe prîsna pe care slăteau, sorîndu-se la căldura aceea tină, moș Vasile Spînu cu baba lui, depănînd poate și ei în minte cele peste patruzeci de primăveri ce se topiseră peste căsnicia lor.

Și era caldă și blîndă lumina acea de după amiază, pe prîsna casei. Cei doi bătrîni nu scoteau o vorbă, ca amorșiți. În cele din urmă, mătușa Savela, parcă învîiată, ca și gîzele de pe gard, ridică spre moș Vasile ochii supți dar cu o licărire tîrzie, dădu glas potolit:

— Măi, moșnege știi ce m'am gîndit eu? Amu sintem bătrîni și nu mai avem ce ne ascunde. Dar un lucru tot aș vrea eu să știu:

— „Ce lucru, măi babă! Întrebă moșul liniștit.

— Apoi, ia să-mi spui tu mie drept. Că iacă s'peste 50 de ani de cînd trăim și nu le am înrebat niciodată și știi că ți-am fost cu credință înșelatu-m ai tu vreodată cu alta?”

Moș Vasile tăcu și, încurcat, svîrli cu n' rețeviu în Tărcuș care se retrase discret spre capătul prispei.

— „Ei ce zici? îi dădu ghes baba.

— „Nu... dă, măi babă, acu că suntem cu n' picior în pămînt ce-ți trebuie să mai știi...”

— „Ia, așa, ca să știu și eu cine mi-ai fost?”

— „Apoi... ndă... drept, măi babă... d'ar... numai odată... în gîna bătrînul.

Baba icni și tăcu stringîndu și pîngă creșii din jurul gurii puse. Soarele își căta de drum, dar căldura-i se lăcea tot mai dulce, ochii îi sclipiră din nou și, descreîndu-și buzele cu limba umezită:

— „Ei, măi moșnege... nu țîrîr fi prins bine, ție, data aceea... amu?!”

Dela Valle

## La Ad-ția Financiară

D-l I. Ciolan, ad-țorul financiar al județului nostru, a fost transferat — după cerere — la Roman, în aceeași calitate, pe ziua de 1 Noiembrie cîr.

Dat fiind faptul în care d-l Ciolan a știut să facă față tuturor împrejurărilor în această vreme de criză, plecarea d-sale din orașul nostru, ne lipsește de un binecîntegător al nevoilor publice.

A obținut 1400 brevete de invenții. Edison muncea ziua și noaptea. În timpul marelui război, împreună cu o echipă de lucrători — porceliniștii echipa fără somn — lucra câte 5—6 săptămîni, cu mici interperii. Edison sta câte o lună întreagă în uzină, mîncînd pe apucate, dormind pe scaun 2—3 ore, în atelier sau în bibliotecă — unde îl prindea eboscă.

Palatul său este unul din cele mai interesante din lume; găsești aci diferite mașinării — aparate, muzee, biblioteci, atlase, globuri, lămpi, tablouri și statui ca în basme. Milardatul Ford, care a fost în finetate lucrător în atelierele lui Edison, a donat 5.000.000 dolari pentru construirea unui muzeu unde sunt expuse toate invențiile lui Edison.

Edison moare la vîrsta de 84 ani, lăsînd în lume o urmă luminoasă ce nu va dispărea niciodată.

N. Borș

## Locală

Duminică, 25 Octombrie, s'au întrunit în localitate, delegații tuturor organizațiilor din județ, a Național-Tărăniștilor.

Cu această ocazie, membrii marcanți ai partidului, au făcut delegaților un bilanț real al activității de peste doi ani de guvernare.

S'au arătat metodele de lucru: a fost nevoie întâi de înlăturarea... elementelor liberale dela posturile de comandă ale Administrației, spre a se putea clădi ceva real și în... spirit Național-Tărănesc.

S'a discutat, apoi, situația partidului, creiată de noile împrejurări și de eșecul alegerilor recente. S'a ajuns la concluzia că dacă va mai fi vorba de o prezentare în fața Nației, apoi partidul întreg ar trebui să dea ca exemplu „ce s'a lucrat la Piatra-Neamț” — singurul loc unde s'a lucrat cu adevărat ceva rodnic.

Venind vorba despre situația creiată partidului de către... dezvoltorii oportunistului, d-l Măcărăscu și-a arătat profunda d-sale satisfacție pentru acest lucru: purificarea s'a produs dela sine.

S'au aprobat, apoi, noui inscripții în partid — constînd din câteva elemente tinere și de multă speranță.

Rămînînd locul de vice-președinte vacant prin retragerea d-lui N. Stoicescu, s'au ales în această calitate d-nii P. Popovici și Cihîț Popescu.

## ECONOMICE

Chestiunea asanării datorici agricole, s'a pus iarăși ca o problemă de existență a proprietății agricole. Contractele de odinioară, ca și obligațiile financiare nu mai pot sta pe aceleași baze astăzi, cînd vagonul de grâu se vinde cu 18.000 lei. Statul, e finit să intervină între creditor și debitor, dat fiind că acesta, din urmă, reprezintă agricultorul dela sate, adică 60% din populația producătoare a țării.

Debitorii, însă, n'au nici aceleași obligații, nici aceiași importanță economică. De aceea, ministerul de finanțe a întocmit un proiect de lege care împarte pe debitori în 3 categorii: cu datorii pe proprietăți până la 5 ha, b) dela 5 ha, 25 ha, și c) peste 25 ha. La fie care se va ține seamă pentru a beneficia de avantajele creditului, de stat, de valoarea exploatației lor, a terenului, a culturilor, a construcțiilor ca și a investițiilor.

Criza obștească bancară a sdruncinat pe una din cele mai mari bănci românești: Marmoresch-Blank. Se căutase în primul moment o soluție prin intervenția directă a statului. Cîruișile prin care trece insuși statul a împiedecat o salvare pe această cale așa că banca a fost silită să ceară tribunalului Ilfov, concordat preventiv pe termen de trei ani.

## Gîndirea

Numărul depe Septembrie al excelentei reviste Gîndirea, conține un extrem de interesant „apel către elita creatoare a României”, datorit scriitorului de neîntrecut talent care este d-l Nechitor Crainic, cunoscut publicului nostru dela conferința pe care a ținut-o astă — vară la Casa Națională „Regina Maria”

Vom reveni într'un număr viitor asupra articolului amintit aici.

## Conferință

Duminică 1 Noiembrie a. c. va conferința în sala Teatrului cunoscutul profesor I. D. Ștefănescu, despre Expoziția Colonială dela Paris, eveniment ce a pus pe drun uri un impresionant procent din populația europeană.

## Cronica Politică:

## Internă

## Congrese

O săptămîna a congreselor, poate fi socotită trecuta săptămîna.

1. Congresul partidului poporului, unde s'a făcut realizarea președintelui în persoana marelui Averescu și s'au fixat principiile călăuzitoare în activitatea viitoare a partidului. Discursul marelui Averescu, interesant mai ales în partea unde arăta pe Regele Ferdinand ca ajutător la formarea partidului, pare a fi fost un cânt de lebdă pentru un partid ce moare și un crainic pentru o ambiție ce triumfă: Octavian Goga.

2. Congresul funcționarilor publici, de toate categoriile, ținut la București, Duminică trecută, a cerut întronarea mult deritei dreptăți în felul de salarizare ca și în acel al achitării ei.

3. Congresul asociației generale a învățătorilor, ținut astăzi, s'a deschis într-o atmosferă mîltătoare și un spirit de exemplară solidaritate în jurul vrednicului președinte, d-l D. V. Toni.

Timp de două zile, congresul, a discutat diferite chestiuni prețioase: examenul de definitivare, cooperativele școlare, măsura recență de a se trece bugetul personalului și materialului școlii la județ și comună, secetă dăunătoare prestigiului și intereselor școlii și învățămîntului și, în sfîrșit, problema salarizării.

Prezența, ca și discursul d-lui Prim-ministru Iorga n'a putut satisface învățătorimea, care prin gla-

sul președintelui ei ca și a d-lui Leon Mrejeru și altora, și-a reînviat hotărîrea de continuare a luptei de revendicare a drepturilor cerute dăscălești.

## Externă

Consiliul Societății Naționale, discutînd conflictul dintre Japonia și China, a cerut Japoniei să părăsească Manciuria. Parlamentul și Statul major Japoniez, față de această situație a declarat că nu cedază. Trupele menținute în Manciuria și sunt temeri că Japonia va ieși din soc. Naționale.

Primul ministru francez d. Laval, primit cu entuziasm atîrta N. York cât și la Washington, în urma discuțiilor avute cu reprezentanții Statelor Unite, a obținut următoarele: 1. Continuarea aplicării planului Joung; 2. menținerea etalonului aur în Statelor Unite și Franța; 3. Contribuția Americii pentru re-lucarea economică a Europei.

Maresalul Hindenburg, președintele republicii germane, urmînd a-i expira, în primăvara următoare, mandatul său, se crede că la președinție va candida fostul Kronprinz, avînd sprijinul Hitleristilor.

Săptămîna aceasta s'au încheiat lucrările conferinței interbalcanice, la care a luat parte și România, prin d. St. Ciceo Pop, hotărîndu-se strângerea legăturilor între statele balcanice, suprimarea pașapoartelor, încheierea unui pact de arbitraj în Balcani pentru abolirea războiului.

Calendar Agricol

## OCTOMBRIE

**Plugăria.** — Se continuă semănăturile de toamnă pentru cereale. Se recoltează porumbul. Se ară porumbiștea și se înseamnă țează sau se lăă ca ogor pentru primăvară. Se scot cartofii și se pun la păstrat în pae și pămînt.

Se aranjează cerealele în magazii.

**Pomii** — Se recoltează fructele de toamnă și se pun în camere de conservare. Se sapă și se gînoesc pomii. Se fac gropi pentru noile planteșii.

**Grădina de legume** — Se scoate zarzavatul de toamnă: morcovii, pătrunjelul, țelina, sfecla, ridichile, etc. Se recoltează varza, conopida, gulile. Se pun unele zarzavaturi care se vor recolta timpuriu, primăvara: arpagic, usturoiul, pătrunjel și spanac. Se gînoesc și se sapă parcelele libere. Se conșervă zarzavatul în pivnițe, bordee, gropi.

## Un oaspe vestit între noi...

este prof. Piccard, acel care în vara trecută s'a urcat cu balonul la înălțimea neafinsă de nimeni: de 16.000 m. făcînd observații științifice prețioase. La București, a ținut o conferință la Ateneu și a fost primit la Universitate de savanții noștri.

## MICA PUBLICITATE

1 leu cuvîntul

**Șofeur** se caută pentru angajament imediat. Bune referințe. Adresa ziar.

**Servitoare** la toate, preț convenabil, liberă la cerere cauta post. Adresa ziar.

**Pierdut** ceas brățară aur, inițiale A. S. Găsitului bună recompensă. Fundătura 8.

**Butătăreasă** necesară se caută pentru imediat angajare. Adresa ziar.

**Cu preț mic**, anunțuri sigure, reclamă întinsă, va oferi Mica Publicitate a Avântului. Nu cînomisiți banul cînd vă sunt în joc interesele.

## Un festival Hogaș

În curînd va avea loc (în localitate) un interesant festival în amintirea neuitatului povestitor care a fost scriitorul Calistrat Hogaș.

Va conferința un talentat animator din generația tînră locală, iar partea artistică o va săvîrși elevele unei școli secundare din localitate.

## Știri locale

Duminică, 25 Oct. ora 4 jum., la Casa Națională din localitate a conferință d. prof. A. A. Rerundu, despre „Relu cultural-bisericesc al Românilor în trecut”. Pietrenii, ca totdeauna, s'au ilustrat prin absență.

## Informațiuni

— La Congresul g-ral al învățătorilor, ținut la București, jud. Neamț a fost reprezentat printr-o delegație de 31 învățători, în frunte cu d-l L. Mrejeriu și d-l revizor, C. Luchian. Delegația a susținut insistenț ca șc. primare să rînă pe seama Statului, trecerea lor asupra comunelor fiind o adevărată nenorocire pentru școală.

— Ministerul Instr. a luat inițiativa ca în fiecare săptămîna, elevii șc. primare, să facă două ore de inițiere în lucrări practice, în locul orelor de lucru manual; fetele vor fi duse la ateliere, școli de gospodărie, florării etc., iar băieții în ateliere și fabrici.

— A apărut vo'umul de poezii „Murmur de lăvoare” al d-lui M. Hail D. Stamate, învățător din Tg. Neamț, autor al mai multor volume de schițe și poezii. Prețul este 40 lei și se găsește la toate librăriile din localitate și la autor.

— La Congresul Ligii Culturale ținut la Focșani, s'a hotărît ca toți învățătorii să fie declarați membri de drept ai Ligii, cu autorizația de a proceda la alcătuirea de secții, cu bibliotecă, săli de lectură, etc.